meltumattoman tervejärkistä?"

"Tuota noin, enintään ehkä sata."

"Kas siinä, herra tohtori, teillä on vastaus kysymykseenne. Nuo sata ovat teidän potilaitanne, muut kaikki minun."

KUKKO, JOKA PELASTI ENGLANNIN MERIVALLAN.

Kaunilla englantilaisella taistelulaivalla "Marlboroughilla" oli kukko, josta oli tullut koko miehistön suosikki, ja joka sentähden oli säästynyt muonamestarin murhaavalta veitseltä. Ryhdikkäänä ja ylpeänä tämä kukko astuskeli laivan kannella ja silloin tällöin nousi ylös taklaukseen kiekumaan (sotalaivatkin olivat purjeilla kulkevia vielä silloin, 17:nnen sataluvun lopulla).

Kesäk. 1 p. 1794 kukko kuitenkin pistettiin koppiin, sillä ratkaiseva taistelu Englannin ja Ranskan laivastojen välillä oli alkanut. Heti kun loordi Howe oli antanut hyökkäysmerkin, laski laivan kapteeni Berkley "Marlboroughillaan" suoraan ranskalaisten taistelulinjaan, heidän taistelulaivojensa "L'Impetueuxin" ja "Mucluksen" väliin. Ampuminen alkoi; "Marlborough" taisteli epätoivon vimmalla, mutta ennen pitkää olivat enimmät sen upseereista kaatuneet ja kapteeni itse haavoitettuna. Jälellejääneet jo kuiskailivat lipun laskemisesta antautumisen merkiksi. Silloin ilmestyi kukko laivan kannelle, asteli arvokkaasti ruumiitten välitse, lensi katkenneen maston tyngälle ja heläytti raikuvan "kukkoliekuun" ikäänkuin taisteluhuudoksi. Sataääninen hurraa vastasi tuohon huutoon. Tappelu alkoi uudella innolla, ja neljännestunnin kuluttua nuo molemmat vihollislaivat laskivat lippunsa ja antautuivat "Marlboroughille". — Kapteeni Berkley teetti urhean kukon kunniaksi hopeamitalin, eikä muonamestarin veitsi milloinkaan rohjennut tähän kukkoon koskea. Se kuoli vihdoin vanhuuttaan.

TURKKILAISTA LUONNETTA

kuvaavana kerrotaan seuraava tarina suurvisiiri Jussuf-pashasta, joka myöhemmin kunnostautui sotapäällikkönä Egyptissä. Vielä ollessaan alemmassa asemassa Turkin armeijassa hän kerran harjotteli kotiorjiensa kanssa eräänlaista keihäänheittoa, jota turkkilaiset nimittävät dschirid-peliksi. Tapaturmaisesti osui muutaman orjan heittämä keihäs Jussufin silmään niin voimakkaasti, että tämä tiedottomana kaipui maahan, ja saamansa haavan takia menetti tästä silmästään näön ainiaaksi. Kun Jussuf taas tuli tuntoihinsa, riensi orja hänen jalkoihinsa ja itkien rukoili armoa. Aivan tyynenä ja rauhallisena ojensi Jussuf hänelle täysinäisen rahakukkaron ja sanoi: "Mene, olet vapaa, ota nämä rahat, äläkä koskaan palaa huoneeseeni, sillä minäkin olen ainoastaan ihminen, ja jos minä joskus suutuksissa ollessani sattuisin sinut näkemään ja silloin ajattelisin sinun olleen syynä onnettomuuteeni, tekisin ehkä vääryyttä sinulle."

JAAPPANI,

niinkin pieni maa alaltaan ja verraten tiheästi asuttu, sekä asukastensa ylenmäärin ihailema ja rakastama, ei silti näytä olevan kovinkaan tarkoin tunnettu. Vasta aivan äskettäin on Fukuin piirikunnassa Shiratoshiron vuoristossa löytynyt uusi vesiputous, jota sanotaan suurimmaksi koko maassa. Putouksen korkeus on noin 2,200 jalkaa, mutta leveys vain noin 6 jalkaa; on siis kuin kapea nauha. Seutu kuuluu olevan eriskummaisen ihana. Putouksen äärellä on noin 80 jalan korkuinen setri, jonka väitetään olevan toinen puu suuruudeltaan Jaappanissa.

Järjestömme asioita

LÄNSIPIIRIN PUHUJAN MATKAOHJELMA.

Länsipiirin puhuja, toveri Alfred Hautamäki, puhuu Idahon valtiossa seuraavasti:—

Mullan, Idaho, helmikuun 20 ja sitä seuraavina päivinä.

Kellogg, Idaho, helmik. 25 ja sitä seuraavina päivinä.

Enaville, Idaho, helmik. 27 ja sitä seuraavina päivinä.

Cataldo, Idaho, maalisk. 2, 3 ja 4 päivinä.

Sen jälkeen tulee Hautamäki Washingtonin puolelle, jossa Washingtonin s. valtiokomitea järjestää hänen matkansa.

Toveri Alfred Hautamäki on tunnustettu parhaimpien puhujien joukkoon, joten maksaa vaivan mennä Hautamäkeä kuulemaan. Osastot tehkää voitavanne puhetilaisuuksien onnistuttamiseksi. — Myöskin Länsipiirikomitea kehottaa jokaista s. o. osastoa toimimaan toveri Hautamäen puhetilaisuuksien aikana, jonakin sopivaksi katsottuna iltana, niin kut sutut ohjelma-illatsut, joista illatsuista luovutetaan tulot piirimme agitatsionirahastoon. Toveri Hautamäki paikkakunnallenne saavuttuaan antaa osastojen huvitoimikunnille apuaan iltamien järjestämisessä.

Toverillisesti,

LÄNSIPIIRIKOMITEA.

Määrääkö lukutaito ihmisen tarpeet?

"Mistä ne venäläiset tietävät mitä he tarvitsevat, kun ne eivät osaa lukea?" kysyi eräs bolshevikeille vihamielinen "lukutaitoinen" kaverini. "Hyvin näkyvät tietävän, vatsa kai sanoo", vastasin. Enempää ei hän kysynyt. "Yksi hullu voi kysvä enemmän kuin yhdeksän viisasta vastata" (Kaapro Lääskeläinen). Ylläolevan kysymys on enemmän hullun kuin viisaan kysymys.

Kukaan ei suinkaan rohkene väittää, etteikö lukutaito kuulu sivistyneen ihmisen ominaisuuksiin, mutta vähemmän järkevältä tuntuisi sellaisenkin väittäminen, että ainoastaan lukutaitoiset ihmiset tietävät mitä he tarvitsevat. Jo ennen kuin lukuja kirjotustaito tunnettiin, osasivat ihmiset hankkia tarpeensa, ehkä paremmin kuin tänäpäivänä moni lukutaitoinen ihminen osaa sen tehdä. Eläimetkin osaavat tyydyttää tarpeensa. Olemme monasti nähneet mitenkä vastasyntynyt lapsi hommaa ja hakee ruokaa. Ei suinkaan häneen vaikuta lukutaito? Hän tekee sen vaistomaisesti. Hänen ruumiinsa vaatii sitä. Venäläinen työkansa tietää että se tarvitsee rauhaa, maata ja leipää, eikä näitten vaatimusten suhteen pitäisi olla syytä sanoa, mistä ne tietävät mitä he tarvitsevat, kun eivät osaa lukea. Ja sitäpaitsi ei Venäjällä kaikki ole lukutaidottomia, vaikka siellä on niitä suurempi prosentti kuin monessa muussa maassa. Venäläinen työkansa voi nämä yksinkertaiset mutta välttämättömät tarpeensa vallan hyvin käsittää vähemmälläkin lukutaidolla: se käsittää ne omien kovien kokemustensa perusteella.

Tulkoon tässä vielä kerran sanotuksi, että ennen kuin mikään kansa tietää tarpeensa tarkoin, sen pitää olla luokkatietoinen. Luokkatiedoton työläinen ei tunne oikeita tarpeitansa vaikka hän olisi kuinka lukutaitoinen.

Myönnettävä on, että lukutaidolla riistäjäjärjestelmän vallitessa on tuntuva osa kansan tarpeitten laajemmalti tunnetuksitekemisessä. Mutta se tunnetuksitekeminen riippuu kokonaan siitä, mitä kansa lukee: lukeeko se sitä kvsymystä selventävää vaiko hämmentävää kirjallisuutta ja sanomalehtiä. Kun työläinen tietää, että hän lukee hänelle ja hänen luokkalensa tarpeellista ja välttämätöntä, luokkakysymyksiä selostavaa kirjallisuutta ja sanomalehtiä, niin hän vahvistaa sillä omien tarpeittensa ja koko luokkansa tarpeitten oikeutettua vaatimusta. Sanalla sanoen, hän tulee yhä tietoisemmaksi siitä, että ne tarpeet ovat ehdottomasti hänelle välttämättömät, ja että ne pitää saada täytetyksi. Mutta kun työväestö lukee enimmäkseen porvarilehtiä ja nielee niissä esitetyt valeet ja muut vääristelyt vallan toisina asioina, ja tvvnesti alistuu kaikenlaisiin kiristystoimenpiteisiin, silloin on tosiaankin syytä sanoa, mistä sellainen työväestö tietää mitä se tarvitsee, kun se lukee ainoastaan porvarilehtiä.

Porvarilehtien lukeminen on vahingollisempaa luokkatiedottomalle työläiselle kuin se että olla niitä kokonaan lukematta. Lukematta ollen säästyy saamasta niitä monenlaisia valheellisia ja vääriä mielipiteitä, joita porvaristo lehdistönsä välityksellä vissillä tarkotuksella työväestölle syöttää. Tällä tavalla joutuu työläinen kokonaan tuuliajolle hänelle kaikista tärkeimpiin kysymyksiin nähden lukutaitonsa vuoksi. Hänelle kasvaa vallan väärä käsitys työväestön todellisista tarpeista, ja se käsitys on useassa tapauksessa piintynyt omistajaansa tavattoman luiaan.

Missä ikänä kansan pohjakerrokset vain yksilöllisesti pyrkivät tarpeittensa täyttämiseen, siellä ei koskaan tulla siinä onnistumaan. Riistojärjestelmä pitää huolen siitä, että riistettävillä yksilöinä ei tule olemaan mahdollisuutta tyydyttää tarpeitansa, vaikka he tietäisivät sellaisia itsellään olevan, muuta kuin sikäli minkälaiset tarpeet riistojärjestelmä riistettävilleen sallii. Ja se sallii sellaiset tarpeet, jotka eivät suinkaan lähimainkaan vastaa inhimillisiä tarpeita, vaan ovat suhteelut juuri sellaisiksi että niiden avulla työläinen pysyy noin keskinkertaisessa tuottokunnossa, tuottaakseen riistäjille kyllyksi voittoa.

Sellaiset tarpeet sallii nykyinen järjestelmä kansan suurimmalle osalle, huolimatta siitä onko kansa lukea tai ei. Itsestänsä on selvää, että näiden tarpeitten joukkoon ei ole laskettu mitään sivistystarpeita, ne ovat riistojärjestelmän mukaan työläiselle ylellisyystarpeita, jotka kuuluvat vain vallanpitäjille ja muille etuoikeutetuille luokille. Mutta nyt on kuitenkin sillä tavalla, että ihmisen, työläisenkin, tarpeisiin kuuluu paljon muutakin, ei ainoastaan ne, joilla hän pysyy ruumiillisesti jonkunlaisessa kunnossa. Ihmisen tarpeisiin kuuluu myöskin sivistystarpeet, huvitustarpeet, lepotarpeet y.m. Nämä tarpeet riistojärjestelmä kokonaan sivuuttaa työväestön tarpeisiin kuulumattomina.

Ja sikäli kuin työväestö näistä tarpeistaan haluaa nauttia, joutuu se toiselta puolen supistamaan ruumiillisia tarpeitaan, muuta mahdollisuutta ei ole. Mutta vaikka kansa olisi kuinka tietoinen näiden tarpeittensa tarpeellisuudesta, niin se ei voi niitä täyttää riistojärjestelmän vallitessa, vaan sen on noustavà kukistamaan sellaista riistojärjestelmää, joka on esteenä kansan välttämättömien tarpeitten ja kaikkien oikeuksien toteutamiselle. Vasta sosialistisen yhteiskuntajärjestelmän vallitessa voivat kansat saada tarpeensa täysin täytetyksi, ja vain sellainen kansa, jonka suurin pyrkimys on sosialistiseen järjestelmään, tietää parhaiten oikeat tarpeensa.

A. P.

Piirteitä yhteiskunnallisesta kehityksestä

Sosialistiselle liikkeelle on aivan välttämätöntä tuntea yhteiskuntaolot, ei ainoastaan nyt'viset, vaan vieläpä menneetkin.

Kun sosialistiopin esitaistelijat esittivät uudet yhteiskuntaoppinsa ja kuvasivat minkälaisen yhteiskunnan tulisi olla, ettei se synnyttäisi kurjuutta ja kaikkea sitä onnettomuutta, mikä on ominainen porvarilliselle yhteiskunnalle, niin porvareitten edustajat koittivat todistella, että on aivan mahdotonta oloja muuttaa muuksi kuin mitä ne ovat: että se on luonnonjärjestys, kun yhteiskunnassa on epäkohtia. Toisessa tapauksessa ne johtuvat ihmisluonteen heikkoudesta; jos mieli korjata yhteiskuntaoloja, niin ihmisluonteen täytyy muuttua paremmaksi.

Niinollen sosialistein oli pakko ryhtyä laajoihin yhteiskuntaolojen tutkimuksiin, osottaakseen porvareille minkälaiset olot ovat syntyttäneet minkin yhteiskunnallisen ilmiön, ja kuinka ihmisluonne muuttuu sen mukaan kuin yhteiskuntaolot muuttuvat. Siten ovat sosialistit joutuneet kehittämään laajakantoisen teorian yhteiskunnan kehityksestä.

On vaikea kenenkään todistaa, ovatko ihmiset alkuaan eläneet yhteiskunnissa, vai ovatko olleet yksilöinä, niinkuin villit raateli jaeläimet. Tiedemiehet arvelevat, että koska on eläimiä, jotka elävät yhteiskunnissa, niin on hyvin todennäköistä, että ihminenkin on alkuaan ollut yhteiskunnissa elävä eläin; taistellut olemassaolonsa puolesta kynsin ja hampain, kuten eläimetkin; ravinnut itsensä suorastaan luonnosta kuten eläimetkin. (Silloin ihminen todella oli "suorantoiminnan mies.") Ihminen luopui eläimellisestä tilasta, kun oli pakotettu keksimään työkalun, jonka avulla rupesi taistelemaan olemassaolostaan.

Se on kohottanut ihmisen luonnon herraksi, tehnyt heidät dät toisistaan riippuvaksi, sekä yhteistoiminnan välttämättömäksi toimeentulon ehdoksi, ja määränvyt kaikkina aikoina yhteiskunnallista kehitystä. Siitä vetävätkin jotkin sen johtopäätöksen, että työkalu on kulttuurin perusta. Mutta meillä on monta seikkaa jotka puhuvat sitä mielipidettä vastaan. Joskin työkalu eroittaa ihmisen eläimestä, niin sivistynyt yhteiskunta ei olisi mahdollinen ilman työnjakoa. Hyvällä syyllä voimme sanoa että työnjako on kulttuurin peruste. Koskapa on yhteiskuntia joilla on pitkälle kehittyneet työkalut, mutta silti ei niitten jäsenet ole sivistysihmisiä. Työnjako on vasta tehnyt mahdolliseksi sivistyneen yhteiskunnan. Se on yksi suurimpia tekijöitä ihmisten omistus- ja oikeussuhteissa, joka on ominainen sivistyneelle yhteiskunnalle. Työnjako on se yhteiskunnallinen toimenpide, jonka kautta yhteiskunnalliset tehtävät jakavat ihmiset eri ryhmiin ja luokkiin erilaisine oikeuksineen.

Alkuperäinen yhteiskunta on ollut, niin sanottu sukukommunistinen. Suku oli yhteiskunnan koossapitävä mahti. Suvun jäsenet olivat tasa-arvosia työ suoritettiin yhteisesti ja nautinnot olivat yhtäläiset kaikilla suvunjäsenillä. Mutta kun suvun yhteiskunnalliset tehtävät laajenivat ja tulivat monimaisemmiksi, niin oli edullista antaa suvun yhteiset asiat yhden johdettavaksi. Tavalliseti se toimi annettiin suvun vanhimmalle. Tämä johtotoimi kehitti hänet edelle muista suvun jäsenistä, ehkä hän oli hiukan etevämpi alkuaankin. Mutta kuta laajemmaksi yhteiskunnalliset tehtävät kehittyivät, sitä tärkeämmin hänen johtotyötään tarvittiin yhteiskunnan asioissa ja sitä kauemmaksi hän vieraantui suvun jäsenistä ja sen mukaan hankki itselleen erikoisoikeuksia. Sinä aikana suvut taistelivat eduista keskenään, kuten myöhemmin ja nykyään kansat taistelevat maailmanmarkkinoista. Mutta jotkin pakottavat seikat näyttivät heille yhteenliittymisen hyödyn. Ja niin syntyi suku- eli heimoliittoja. Nämä liitot laajenivat siihen saakka, kunnes oli välttämätöntä syntyä alueellinen valtio palkkaa nauttivine vakituisine virkailijoineen, jotka määräsivät mitä kansalaiset saavat tehdä tai jättää tekemättä. Siitä saakka on ollut sivistynyt yhteiskunta.

Siihen aikaan olivat jo suvun jäsenten keskinäiset ja olletikin heidän ja päällikön edut niin ristiriitaiset, että lievä orjuus valitsi; jotkin suvun jäsenistä olivat toisten omaisuutta eli orjia. Vaan se oli lievää siihen verrattuna miksi se kehittyi sen jälkeen kun valtimahti alkoi määräillä omistavan luokan etuja. Suvun päällikön tehtävistä ovat polveutuneet kaikki ne yläluokan tehtävät, jotka ovat ominaisia valtiolle. Hän oli rauhanaikana hallitsija, joka antoi määräykset suvun jäsenille ja riita-asioissa oli tuomarina, jumalanpalveluksessa toimitti papinvirkaa, sekä teki lääkärin työn, joka pääasiallisesti oli loihtimista, ja toimi sodassa päällikkönä. Nämä kaikki toimet sittemmin jakaantuivat eri ammattikunniksi, valtion virkatehtäviksi, jotka ovat aina olleet kiinteässä yhtevdessä omistavan luokan kanssa ja puolustaneet sen etuja.

Kuten ylläolevista seikoista näemme, ei vanhanajan orjatalouden synt" ollut mikään luonnonjärjestyksen tulos, kuten etuoikeutetun luokan puolustajat ovat väittäneet. Se syntyi yhteiskuntatuotannollisista seikoista, joilla olivat vissit kehittymisen mahdollisuudet, kukoisti aikana ylistettyine sivistyksineen, ja sitte yhteiskunnallisen kehityksen pakosta rappeutui. Sen raunioille syntyi keskiaikainen luontaistaloudelle perustuva yhteiskunta, jossa aatelisto ja papisto olivat hallitsevana mahtina: siitä enempi tuonempana.

Rooman valtakunnan orjuudesta ja sen häviöstä. Tuo paljon puhuttu mahtava valtakunta oli suuri orjavaltio; sen mahtavuus ja kukoistus johtui siitä, että orjia ja alusmaita riistettiin ankarasti. Se suurella sotavoimallaan vallotti laajat alusmaat, mistä saadut sotavanoit teki orjiksi. Vaan kun valtakunnan rajat laajenivat niin etäälle, että oriametsästys ei kannattanut, niiden hankkiminen tuli kalliimmaksi, kun mitä ne tuottivat, ja toiseltapuolelta vapaa työ kehittvi tuottavammaksi kuin orjatyö, sekä emämaan ja alusmaitten kauppasuhteet kaivoivat maaperän Rooman valtakunnan orjatalouden häviölle, niin puhtaasti yhteiskunnalliset tekijät hävittivät vanhanajan, kuten myöhemmänkin henkiorjuuden, eikä, kuten jumaluusoppineet selittävät: orjuus hävisi mailmasta siten, että ihmiset suurten aatteitten, kuten kristinuskon kautta, tulivat mieleltään niin inhimillisiksi, että lopettivat tuon raa'an ja julman tilan lähimäisiään kohtaan. (Aatteellisuutta on käytetty joukkojen innostamiseen ja asiain kaunistukseksi suurissa yhteiskuntakysymyksissä, joissa on ajettu puhtaasti kohoavan luokan taloudellisia etuja. Siitä johtuu koko idealistinen historian kirjotustapa ja tulkitseminen, että suuret aatteet johtavat histbrian kulkua). Rooman valtakunnan sisällä, kun taloudelliset vastakohdat olivat kehittvneet siihen pisteeseen, ettei valtio saanut miltään luokalta sotavoimaa, jonka se olisi tarvinnut sisäisten riitojen ratkaisussa, sekä maahan tunkeilevia germanilaisia vastaan, niin se hävisi. Roomalainen sivistys ja germanilainen raakalaisuus sulivat yhteen, josta vähitellen kehittvi keskiaikainen kirkkosivistys.

Keskiajan yhteiskuntaoloista. Porvarilliset historian kirjottajat ovat kuvanneet keskiajan hyvin synkin värein, he eivät näe sieltä muuta kuin pimeää taikauskoa ja pappien petosta. He antavat sen käsitvksen kuin se kaikki johtuisi kirkon pimeästä opista. Se lapsellinen mielialа, mikä on ominainen keskiajan ihmisille, johtuu silloisista oloista. Silloin vallitsi luontaistalous, itsekuhin perhekunta tuotti kotona kaikki mitä tarvittiin, tavaranvaihtoa, s.o. kauppaa, ei ollut kuin hyvin vähän. Kansalaistën keskinäinen elämä oli hyvin rajotettu, olot olivat pikkumaisia, siitä johtui heidän herkkäuskoisuutensa ja tunteellinen mielikuvituksensa, jota papit käyttivät kirkon hyväksi. Vaikka keskiaikainen yhteiskunta näyttää siltä kuin sen olot olisivat paikallaan pysyviä, niin silläkin olivat omat ristiriitansa, jotka veivät kehitystä eteenpäin.

Keskiajan alkuasteella olivat yhteiskuntaolot samat, kuin sukukommunismin vallitessa; maa oli yhteistä omaisuutta. Mutta kun paimentolaistalouden rinnalle kehittyi vakiintunut maanviljelys, niin sen ohessa tuli käytäntöön yksityisomistus maahan. Suvun päälliköt ja muut mahtimiehet valtasivat suuret maa-alat haltuunsa; varsinaiset maanviljelijät jäivät heidän alustalaisikseen. Maalaisväestön ja aatelisherrain edut alussa eivät olleet suuresti ristiriidassa. Hän hoiti alustalaistensa yhteisiä asioita, teetti teitä, rakennutti myllyjä ja muita laitoksia, jotka olivat hyödyksi alustalaisille, ja oli sotapäällikkönä sodissa silloin kun toiset aatelis-herrat tunkeilivat lääninherran tiluksille. Maalaiset monessa suhteessa näkivät herrassaan hyväntekijän, siksi hän sai valtaa ja etuoikeuksia, joten hänestä lopulta tuli heidän riistäjänsä. Mutta niin kauan kun aatelisherrat asuivat maalla eivät talonpojat tuntenect suurta rasitusta herrainsa elättämisessä. Vasta sitten, kun yhteiskuntalot kehittvivät siihen pisteeseen, että aatelisherrat irtaantuivat pois johtavasta toimestaan ja asuivat suurimman osan ajastaan kaupungissa, tuli heistä todellinen maanvaiva maalaisväelle. He hoidattivat tiluksiaan palkkaanauttivilla voudeilla, jotka olivat paljo häikäilemättömämpiä, kuin itse herrat.

Kirkon vaikutus keskiaikaseen yhteiskuntaelämään. Mainittuna aikana yhteiskuntaelämä oli hyvin hajanainen. Valtiomahti, mikäli sitä oli, oli hyvin heikko. Läänilherrat taistelivat alituisesti keskenään: suuri köyhälistö jäi ilman todellista turvaa ja yhteiskunnallista sidettä vaille taistelujen keskelle. Kirkko oli se mahti joka järjesti köyhäin asioita. Sillä oli armeliaisuuslaitos ja sairaalat, sen hallussa olivat sen aikaiset koulut, tiede ja taide ja se antoi monella eri alalla ammattiopetusta m.m. luostareissa harjotettiin uusia maanviljelystapoja. Se oli kansainvälinen laitos, joka opetti jossain määrässä muuten vihamielisten kansain kesken yhteisymmärrystä. Se oli keskiaikainen valtiomahti, jolla olivat omat lakinsa ja tuomiolaitoksensa, omine rankaisukeinoineen. Kaiken sen vallan sai se siitä, että se järjesti ja suojeli köyhälistön yhteiskunnallisia asioita, joka lopulta tuli itse riistäjäksi, jona se on vieläkin, missä sillä on valtamahti.

Luontaistalouden sisällä kehittvi yksi tuotantohaara, joka oli isku porvarilliselle yhteiskunnalle, jolla oli kumouksellinen vaikutus feodaalijärjestelmään, se on käsityöammatti. Aatelisherran kartano, kuten talonpoikaistalokin, oli kokonainen tuotantoyhteiskunta, jossa valmistettiin kaikki talousesineet kotona. Vaan oli joitakin tehtäviä, jotka vaativat pitkäaikaista harjaantumista, ja joka tottui niihin, niin se iäi yksin hänen tehtäväkseen He kehittyivät taitureiksi alallaan, josta oli seurauksena ammattikuntien synty. Heistä tuli itsenäisiä tuottajia, jotka valmistivat tavaroita joko tilaajaa varten, tahi suorastaan myötäväksi. He vähitellen kehittyivät feodaalijärjestelmän rinnalla suureksi yhteiskuntamahdiksi, jotka taistelivat vallasta feodaaliherrain kanssa. Kuten jo sanoin, että ammattikuntalaitoksella oli jo syntyissään kumouksellinen luonne feodaaliyhteiskuntaan. Vaan yksistään ammattikuntajärjestelmä ei tehnyt kumousta. Se oli ammattikuntain apuri, joka toi mukanaan sellaisen yhteiskuntaelementin, joka teki perinpohjaista kumousta vanhalle yhteiskunnalle, ja joka syöksi itse ammattikunnat perikatoon. Se oli kauppiasluokka, joka tuli hyödvksi ammattikunnille vakituiseksi tavaran ostajaksi, joka kuletti sinne missä niitä kysyttiin. Sen luokan edut, eli porvarillinen yhteiskunta, se on ollut joka on tehnyt täydellisen kumouksen feodaalijärjestelmälle.

Vanhalla-ajalla ja keskiaikana oli kauppa halveksittu ammatti, johtuen halveksuminen siitä, että se ei ollut yhtä kiinteässä yhtevdessä varsinaisen tuotannon kanssa, kuin uudella ajalla. Kun käsityömestarit näkivät, että kauppias hyödyttää häntä kahdella tavalla, hankkii hänelle raaka-aineet ja ostaa tuotteet ja kuluttaa ne sellaisille paikoille, josta kuluttajat saivat ne sopivasti tarvittaissa käytettäväkseen. Niin se teki yleisen mielipiteen kauppiaan ammatin suosijaksi. Kun tultiin näkemään, että se hyödyttää ja edistää kansantaloutta, niin kaupasta tuli korkeaarvoinen yhteiskunnallinen tehtävä. Mutta se seikka että käsityömestarit asuivat hajallaan, tuotti kauppiaalle vaikeuksia; hankkia vähissä erissä raaka-aineet ja koota tuotteet, oli kallis ja hankala tehtävä. Niin he omien etujensa takia joutuivat keksimään parannusta tälle epäkohdalle.

Se saatiin aikaan kokoamalla käsityöläiset yhteen työpajaan, ja niin syntyi käsityötehdas. Käsityötehtaassa ei tarvinnut enää yhden henkilön valmistaa tuotteita raaka-aineesta valmiiksi saakka, kuten ammattikaudella oli välttämätön. Nähtiin hyödyksi jakaa osa tehtäväksi, joka säästi työtä. Työkalut voitiin tehdä yksinkertaisemmaksi, vain jotakin yhtä tehtävää varten. Se antoi mahdollisuuden työkalujen yhdistämiseen koneeksi; se on alku kapitalistiselle tuotannolle, ja se on tehnyt rikkauksien kasaantumisen mahdolliseksi harvojen käsiin; saattanut tuotannon harjottajat trustiintumaan ja hankkimaan monopoolit kansakuntien rikkauksien hallitsemiseen. Toiselta puolelta se on pakottanut työläiset liittymään yhteen unioksi ja itsenäisiin valtiollisiin puolueisiin. Se on asettanut työläiset ja kapitalistit vastakkain taistelemaan eduista.

Sosialistisen yhteiskunnan tulo on yhteiskunnallinen välttämättömyys nykyisestä tuotannosta. Kapitalistinen tuotanto ei voi tyydyttää laajojen kansakerrosten elämäntarpeita, se päinvastoin syöksee laajat joukot mitä epäedullisempaan asemaan. Maalaisväestöstä ja muilta itsenäisiltä tuotantoaloilta se irrottaa yhä suuret joukot palkkatyöläisten armeijaan. Toiselta puolelta kapitalistien on pakko omien etujensa mukaan hankkia uusia koneita ja kaikinpuolin järjestää tuotanto siten, että tarvitsisi mahdollisimman vähän palkkalaisia. Siinä se perusristiriita, joka pakottaa sosialistisen yhteiskunnan tulemisen nykyisen tilalle.

Peter Kähkönen.

Puolueettomuus sekottaa työläisten luokkakäsitteet

Jos missään, niin tämän San Franciscon lahden ympärillä olevissa kaupungeissa kansalaisemme ovat ryhmittyneet mitä erilaisimpiin ryhmiin ja kopliin, tietysti jokainen sillä ymmärryksellä että luulee siitä olevan hyötyä itselleen ja ympäristölleen; ajattelen noin siksi, että kaikkiin kopliin kuuluvat kansalaiset ovat työmiehiä, ja niin ollen uskoen ettei työläisen nykypäivinä — jos hän käsittää asemansa luulisi tuhlaavan aikaansa tyhjäntoimituksessa, ja hommaavan jotain semmoista, mistä ei ole todellista hyötyä yksityisille eikä joukoille. Olen kumminkin tullut siihen johtopäätökseen, että kaikki ne henkilöt jotka kuluttavat aikansa ja toimintansa ulkopuolella työväen itsenäistä luokkatoimintaa, tuhlaavat aikansa ja kykynsä kokonaan hukkaan.

Siis te, ei ainoastaan tällä paikkakunnalla mutta muuallakin, jotka kulutatte aikanne ulkopuolella sosialistipuoluetta, teistä ei ole hyötyä itsellenne eikä toisille työläisille. Joku tietysti ajattelee, että siinä maalataan toisten hommat mitättömiksi ja sosialistit ne ovat niitä kelvollisia. Niinpä niin, mutta nyt kumminkin, jos olisitte kerrankin maltillisia ja tasapuolisia naapurianne kohtaan, niin rehellisesti ja ymmärtäväisesti ajateltuanne teidän täytyy myöntää, että emmehän me tarkoita sosialistien henkilökohtaista hyvyyttä, kun me juttelemme sosialismista. Me luotamme siihen tosiseikkaan, että hyvä ja oikea yhteiskuntajärjestelmä tekee ja antaa tilaisuuden kaikille olla ja tulla rehelliseksi; tai oikeammin yhteiskunta, jonka perustus on rakennettu yleiselle yhteiskunnalliselle yhteistoiminnalle ja omistukselle, kuolettaa ja hävittää ihmisistä sen mikä niissä on nykyään huonoa yksityisomistuksen, kilpailun ja riiston vaikutuksesta.

Joku voi rientää itseään puolustamaan, selittämällä että ei vastusta sosialismia, ja että sosialismi on oikea ja hyvä työläisille, jos se oikein ymmärretään, mutta suomalaisten sosialismi on muka noloa, ja että suom. sosialistien joukossa on niin harva joka kykenee ja ymmärtää selittää sosialismia niin että siitä voisi mitään oppia. Niinhän ne kapitalistitkin sanovat, että sosialismi on oikein selitettynä hyvä, mutta ne työläisten agitaattorit pilaavat koko sosialismin, niin ettei sitä voi hyväksyä sellaisenaan.

Tietysti kapitalistit, niinkuin tietämättömät työläisetkin, olisivat tyytyväisiä sosialistien hom-

Individualismin Filosofia

sisältää ajatuksen yksilön kaikkivoipaisuudesta, ja on siis porvarillisen käsityskannan aatteellisena perusteena. ..

Sosialistinen ajatustapa

on sen täydellinen vastakohta. Mutta eivät läheskään kaikki työläiset ole selvillä tästä aatteemme perustuksesta.

Selvätajuiset ja helposti mieleenjäävät kuvannolliset esitykset individualismin mahdottomuudesta, siitä

Miten mitättömän pieni yksilö on mailmankaikkeuden rinnalla,

eivät ole löydettävissä laajan sosialistisen kirjallisuutemmekaan jokaiselta lehdeltä.

MAILMAN VALLANKUMOUKSET

on yksi niistä harvoista teoksista, jossa tätä ainetta käsitellään tavalla, joka ei koskaan jää pois lukijan mielestä. Sen ensimäinen luku

Yksilö ja mailman kaikkeus

on luku, joka sopii tässä suhteessa esimerkiksi. Hauskempaa ja puoleensavetävämpää esitystapaa on vaikea löytää mistään aineesta.

Kirja sisältää seuraavat muut luvut:

II Alkuperäiset ihmiskunnan vallankumoukset.
III Rooman valtakunta ja sen köyhälistö.
IV Kristitty köyhälistö ja sen kutsumus.
V Feodaalinen kirkkovalta ja sen rappeutuminen.
VI Amerikan vallankumous ja sen vaikutus Ranskaan.
VII Porvarilliset vallankumoukset Europassa.
VIII Köyhälistön mailmanliike.

Kirja sisältää 148 sivua, ja on sen hinta koviin kansiin sidottuna 50 senttiä.

Mutta nyt se annetaan ilmaiseksi Toverin ½-vuosikerran tilauksen mukana.

Tilatkaa asiamiehiltämme tai suoraan Toverista, Box 99, Astoria, Ore.

Uusi, iso 10c kannu

COPENHAGEN

on nyt saatavissa

ME TAKAAMME

että Copenhagen nuuska on nyt ja aina on ollut ehdottoman puhdasta. Ellei kauppiaallanne ole sitä, me lähetämme sitä Teille postissa tavallisella hinnalla, 10c laatikko, siksi kunnes kauppiaanne voi sitä teille tarjota. Postimerkit kelpaavat maksuksi.

Copenhagen suu-nuuska on maailman parhainta suu-tupakkaa.

Weyman-Bruton Company,
1107 Broadway, New York.

ENSILUOKAN

KAUPPATAVARAA

einen hinta ja hyvä palvelus
meidän motto Tulkaa katsomaan himmaatte sen todeksi

Union Pacific Coal Co
HANNA, WYO